

Prof. dr hab. Marek Stefan Szyndel
Zakład Fitopatologii
Katedra Ochrony Roślin
Instytut Nauk Ogrodniczych
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie
ul. Nowoursynowska 166
02-787 Warszawa

Warszawa, 29.01.2024 r

Recenzja osiągnięcia naukowego pt.:

„Studium nad doskonaleniem integrowanej ochrony zbóż ozimych przed mszycą
czeremchowo-zbożową (*Rhopalosiphum padi* L.) – wektorem wirusów żółtej karłowatości
jęczmienia (Barley Yellow Dwarf Virus)”

oraz dorobku naukowego

dr. inż. Przemysław Strażyński
Zakład Entomologii i Agrofagów Zwierzęcych
Instytut Ochrony Roślin - Państwowy Instytut Badawczy w Poznaniu

**ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo**

Podstawa przygotowania recenzji:

- Pismo dr hab. Moniki Michel, prof. IOR-PIB (Sekretarza Komisji Habilitacyjnej) z dnia 20 grudnia 2023 roku powiadamiające o powołaniu mojej osoby przez Radę Doskonałości Naukowej (16 listopada 2023 r.) i Uchwałą Nr 143/XI/IOR-PIB/2023 Rady Naukowej Instytutu Ochrony Roślin – PIB na recenzenta w komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr. inż. Przemysławowi Strażyńskiemu w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo.
- Elektroniczna i papierowa forma dokumentów do postępowania habilitacyjnego obejmująca załączniki: wniosek przewodni do Rady Doskonałości Naukowej, dane wnioskodawcy, autoreferat, wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, kopia dyplomu uzyskania stopnia doktora i egzemplarz rozprawy habilitacyjnej.

Podstawowe informacje biograficzne o Kandydacie

Na podstawie numeru PESEL podanego przez Kandydata wnioskuję, że urodził się 7 lutego 1977 roku. W roku 1999 uzyskał stopień inżyniera, a w 2000 roku tytuł magistra na kierunku ogrodnictwo na Wydziale Ogrodniczym Akademii Rolniczej w Poznaniu. Praca magisterska nosiła tytuł „Obserwacje nad zachowaniem się mszyc na śliwie w okresie jesieni”. W 2002 roku ukończył Studium Zarządzania Działem Handlowym i Negocjacji Handlowych, Agencja Rozwoju Gospodarczego w Centrum Kształcenia Kadr Menadżerskich w Poznaniu. Po obronie w 2009 roku dysertacji doktorskiej pt. „Struktura populacji mszyc *Rhopalosiphum padi* L. w zróżnicowanych klimatycznie regionach Polski w aspekcie zagrożenia zbóż ozimych

ekspansją wirusów żółtej karłowatości jęczmienia” otrzymał stopień doktora nauk rolniczych z zakresu agronomii w Instytucie Ochrony Roślin-PIB w Poznaniu. W 2022 roku ukończył studia podyplomowe w zakresie Integrowanej Produkcji, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony roślin i rolnictwa ekologicznego, w Instytucie Ochrony Roślin-PIB w Poznaniu. Całą swoją karierę zawodową związał z Zakładem Entomologii w tym właśnie Instytucie. Od 2002 roku pracował jako inżynier, następnie asystent (2004), a od 2009 roku do chwili obecnej zatrudniony jest jako adiunkt. Aktualnie zakład nosi nazwę „Zakład Entomologii i Agrofagów Zwierzęcych”.

W dostępnych materiałach nie ma informacji, aby Kandydat ubiegał się wcześniej o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięcie naukowe pt. „Studium nad doskonaleniem integrowanej ochrony zbóż ozimych przed mszycą czeremchowo-zbożową (*Rhopalosiphum padi* L.) – wektorem wirusów żółtej karłowatości jęczmienia (Barley Yellow Dwarf Virus)” to monograficzne opracowanie wydane przez wydawnictwo „Rozprawy Naukowe Instytutu Ochrony Roślin - Państwowego Instytutu Badawczego”, Zeszyt 34, IOR-PIB Poznań, s. 144, ISSN 1730-038X, ISBN 978-83-64655-89-0 i przygotowane zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 219 ust. 1 pkt. 2a ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t. jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 742 z późn. zm.).

Monografia liczy 144 strony i podzielona jest na 9 klasycznych rozdziałów w tym: wstęp obejmujący także przegląd światowej literatury, materiał i metody, wyniki i dyskusja, a także 19 wniosków, streszczenie w tym także anglojęzyczne i spis literatury obejmujący 303 pozycje plus 5 stron internetowych. Jest także spis 31 tabel, 30 rysunków, 8 fotografii. Bardzo ciekawym jest rozdział 4 zatytułowany „Wpływ aktualnych rozporządzeń Komisji Europejskiej na ochronę zbóż przed mszycami”. Między innymi właśnie z tymi rozporządzeniami wiąże się główne założenie omawianej pracy, to jest konieczność doskonalenia integrowanej ochrony zbóż ozimych. Do szczegółowych badań wybrano jako model mszycę czeremchowo-zbożową (*Rhopalosiphum padi* L.), która ze względu na liczebność jest najważniejszym w Polsce wektorem kompleksu wirusów powodujących chorobę zwaną żółtą karłowatością jęczmienia. Mszyce jako szkodniki nie tylko bezpośrednio uszkadzają rośliny, ale także przenoszą patogeniczne, groźne wirusy. Różne formy *Barley yellow dwarf virus* (BYDV) porażają wszystkie zboża (łącznie z kukurydzą) i różne trawy. Na skutek zmian klimatycznych – ocieplenia klimatu, szkody związane z żerowaniem mszyc i rozwojem infekcji wirusowych znacznie się zwiększyły i będą wyraźnie powiększać straty gospodarcze.

Integrowana ochrona roślin polega na wykorzystaniu wszystkich dostępnych metod profilaktyki i ochrony roślin, w szczególności metod niechemicznych, w celu utrzymania populacji agrofagów poniżej progów szkodliwości oraz zabezpieczenia efektu ekonomicznego produkcji. W rozprawie podjęto starania o opracowanie i udoskonalenie wybranych elementów integrowanej ochrony zbóż ozimych przed mszycą czeremchowo-zbożową, będącą głównym wektorem wirusów żółtej karłowatości jęczmienia. Przeprowadzono rozpoznanie intensyfikacji rozwoju populacji mszyc i ich parametrów rozwojowych w zależności od: zmiennych warunków klimatycznych np. temperatury powietrza, bezpośredniego sąsiedztwa upraw,

rodzajów upraw, stosowanego nawożenia azotowego (mocznik), rodzaju odmian roślin, a także podatności i odporności populacji mszyc na insektycydy polecane do ochrony chemicznej.

W ramach badań polowych określano dynamikę populacji i terminy migracji mszycy czeremchowo-zbożowej, a także jej rozwój na żywicielu pierwotnym oraz ustalono wpływ struktury upraw zbóż ozimych na liczebność populacji tej mszycy. Przeprowadzono monitoring zasiedlania przez populacje mszycy jesiennych zasiewów pszenicy ozimej i jęczmienia ozimego w różnych rejonach Polski. W ramach badań laboratoryjnych ustalono strukturę jesiennych populacji *Rhopalosiphum padi*, jej parametry rozwojowe na różnych gatunkach zbóż i traw i określono wpływ nawożenia azotowego na rozwój badanych mszyc. Oceniono podatność wybranych odmian jęczmienia i pszenicy ozimej na żerowanie mszycy czeremchowo-zbożowej oraz przeprowadzono monitoring odporności badanego gatunku na różne substancje czynne insektycydów.

Jednoznacznie wykazano, że:

- najliczniej odławianym w aspiratorze Jonsona gatunkiem mszyc ze wszystkich występujących w Polsce gatunków jest *Rhopalosiphum padi* L.; w Polsce mszyca ta najliczniej jest notowana w województwach zachodnich i południowo-zachodnich;
- migracje jesienne mszycy czeremchowo-zbożowej są dominujące, ale jednocześnie zarówno jesienne jak i wiosenne migracje są z wyraźną tendencją do ich wydłużania (przyspieszania i opóźniania);
- największe nasilenie liczebności mszyc notowano w lata cieplejsze i umiarkowanie wilgotne. Warunki takie wpływają na zmiany w cyklu rozwojowym mszycy;
- mszyce najliczniej występowały na zbożach w okresie jesiennym na polach w pobliżu łąk, a w okresie wiosennym w pobliżu terenów leśnych. Sąsiedztwo kukurydzy powoduje wyraźny spadek liczebności mszyc w okresie jesiennym;
- w monitorowanych uprawach większa presja mszyc obserwowana była na jęczmieniu ozimym niż na ozimej pszenicy w okresie jesiennym;
- szczegółowe badania rozwojowe *Rhopalosiphum padi* wskazywały na zmiany liczebności morf i form anholocyklicznych tego gatunku w zależności od liczebności dni z wyższą średnią dobową temperaturą powietrza;
- ustalono, że najkrótszy okres przed reprodukcyjny mszycy czeremchowo-zbożowej występuje na jęczmieniu ozimym a najdłuższy na kupkówce pospolitej, zaś okres reprodukcyjny jest najdłuższy na jęczmieniu ozimym a najkrótszy na życie ozimym, kukurydzy, tymotce łąkowej i kupkówce pospolitej. Na jęczmieniu ozimym i pszenicy ozimej obserwowano najkrótszy okres po reprodukcyjny i najdłuższą żywotność mszyc. Najmniejszą płodność notowano na roślinach kukurydzy a największą płodność całkowitą na jęczmieniu ozimym;
- nalistne zastosowanie 20% wodnego roztworu mocznika powodowało najwyższy średni wzrost liczebności mszyc na roślinach jęczmienia ozimego i pszenicy ozimej;
- wyniki dotyczące zachowania się mszyc podczas żerowania (oznaczone techniką EPG) na 4 odmianach jęczmienia ozimego i 4 odmianach pszenicy ozimej wskazują, że większa

zawartość białka w odmianie Pallas powoduje wzrost aktywności *Rhopalosiphum padi* w trakcie żerowania na wszystkich etapach penetracji tkanki;

– wykazano bardzo wysoką odporność mszycy czeremchowo-zbożowej na deltametrynę (grupa pyretroidów), flonikamid (grupa karboksamidów) i pirymikarb (grupa karbaminianów), wysoki lub średni poziom odporności na lambda-cyhalotrynę (grupa pyretroidów), wrażliwość lub niską odporność na acetamipryd (grupa neonikotynoidów) i sulfoksaflor (grupa sulfoksyminów) oraz całkowitą wrażliwość każdej populacji *Rhopalosiphum padi* na chloropirifos (wycofany, grupa związków fosforoorganicznych).

Jak wspomniałem poprzednio, bardzo interesujący jest rozdział 4 zatytułowany „Wpływ aktualnych rozporządzeń Komisji Europejskiej na ochronę zbóż przed mszycami”. Decyzją Unii Europejskiej od 2014 roku obowiązuje nas stosowanie integrowanej ochrony roślin. Jednocześnie w ramach Europejskiego Zielonego Ładu przyjęto w 2020 r. dwie strategie „Od pola do stołu” i „Na rzecz bioróżnorodności”, według których zużycie chemicznych środków ochrony roślin winno być zredukowane do 2030 roku o 50%. Dr P. Strażyński, jako entomolog i praktyk integrowanej ochrony roślin rozważa konsekwencje tych założeń dla produkcji zbóż w Polsce oraz w jaki sposób musimy producentów zabezpieczyć przed faktem braku jakichkolwiek pestycydów do zwalczania agrofagów, a szczególnie mszyc. Te rozważania bardzo dobrze wpisują się w temat prezentowanego osiągnięcia naukowego.

Ogólna ocena wskazanego przez Kandydata osiągnięcia naukowego w mojej opinii jest wysoka. Są to konsekwentnie przeprowadzone badania entomologiczne nad biologią i rozwojem najgroźniejszego szkodnika zbóż: mszycy czeremchowo-zbożowej (*Rhopalosiphum padi* L.), wektora wirusów żółtej karłowatości jęczmienia oraz wpływów na tego szkodnika warunków pogodowych, środowiskowych, a także określonych metod zalecanych w integrowanej ochronie roślin. Bardzo wysoko oceniam wyniki uzyskane techniką Electrical Penetration Graph, szczegółowe badania nad parametrami rozwojowymi *Rhopalosiphum padi* na wybranych gatunkach zbóż i traw oraz rozważania na temat konsekwencji wprowadzania rozporządzeń KE na produkcję zbóż w Polsce. Rozprawa naukowa spełnia wszystkie wymagania stawiane rozprawom habilitacyjnym, jest kompleksowym i bardzo aktualnym opracowaniem. Przedłożone osiągnięcie naukowe stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej jaką jest rolnictwo i ogrodnictwo w dziedzinie nauk rolniczych.

Ocena całościowej aktywności badawczej Habilitanta

Aktywność publikacyjna Kandydata obejmuje **24 recenzowane** publikacje naukowe, w tym 3 oryginalne publikacje ze współczynnikiem wpływu Impact Factor o sumarycznej liczbie punktów **5,161**. Sumaryczna liczba punktów za prace naukowe według tzw. Listy Ministerialnej obecnie MNiSzW to **470**, w tym uzyskanych przed uzyskaniem stopnia doktora **22**. Jest to więc bardzo znaczący wzrost. Podane dane nie są kryterium oceny dorobku naukowego Kandydata, jednak wskazują na jego aktywność naukową. W **12** publikacjach Kandydat jest pierwszym autorem, **15** z wymienionych prac jest opublikowanych w czasopiśmie IOR-PIB „Progress in Plant Protection/Postępy w Ochronie Roślin. Mimo iż wszystkie czasopisma, w których Kandydat publikował, są o zasięgu międzynarodowym to tylko **6** prac opublikowano w języku angielskim.

Kandydat jest również autorem **74** wieloautorskich (20 i powyżej osób) monografii wydanych głównie przez Wydawnictwo IOR-PIB w Poznaniu (61 pozycji), w tym: 40 metodyk integrowanej ochrony lub produkcji roślin (zatwierdzanych przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa), **8** poradników sygnalizatora ochrony roślin, **5** zaleceń ochrony roślin, **4** tzw. „Vademecum ochrony roślin” i innych opracowań dotyczących stanu fitosanitarnego roślin uprawnych w Polsce oraz identyfikacji agrofagów w uprawach roślin. Jest także autorem **8** opublikowanych rozdziałów w monografiach naukowych, w tym 3 przed doktoratem i 4 w języku angielskim oraz był członkiem w aż **41** redakcjach naukowych monografii w Instytucie Ochrony Roślin w Poznaniu.

Jedynie nie jestem pewien czy „Program Ochrony Roślin Rolniczych” wydany przez Hortpress w 2019 i przez Polskie Wydawnictwo Rolnicze w roku 2020 można uznać za monografie naukowe.

Faktem jest jednak, że wszystkie przedstawione przez dr. Strażyńskiego wielostronicowe, kompleksowe opracowania zbiorowe są bardzo ważne z punktu widzenia upowszechniania wiedzy, nowatorskiego podejścia do ochrony roślin i generalnie rozwoju rolnictwa. To jest klasyczne wykorzystanie aplikacyjne szeroko pojętych opracowań i wyników naukowych. Bezsprzecznie wpisują się one w **rozwój dyscypliny naukowej rolnictwo i ogrodnictwo w dziedzinie nauk rolniczych.**

Kandydat uczestniczył, jako wykonawca w **4** pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych to jest:

Preludium 15. „Wpływ satelitarnego RNA kukumowirusów na transmisję wirusa w obrębie rośliny i przenoszenia go przez owady” (2019-2023);

Opus 21. „Struktura i dynamika zmienności populacji wirusów porażających uprawy cukinii w Polsce i ich wektorów w świetle obserwowanych zmian klimatycznych i różnorodności biologicznej ekosystemów” (2022-2026);

Opus 22. Wpływ poziomu fitohormonów i czynników kodowanych przez wirusy na kondycję owadzych wektorów wirusów, wydajność transmisji wirusów i trójstronne interakcje między roślinami, wirusami i owadami” (2022-2026);

DOT-RE 01. „Badania w zakresie doskonalenia agrotechniki roślin oleistych uprawianych w rolnictwie ekologicznym, ze szczególnym uwzględnieniem metod ochrony roślin” (2023).

Powyższe zestawienie wskazuje, że można się wkrótce spodziewać kolejnych publikacji wyników badań naukowych uzyskanych we wspomnianych grantach.

Kandydat był także wykonawcą w projekcie POIR współfinansowanym ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego pt. „Uzyskanie nowej generacji polskich odmian rzepaku, zbóż oraz bobowatych odpornych na nowe rasy agrofagów, o lepszych zdolnościach mitygacji i adaptacji do zmian klimatu, o odpowiednich cechach technologicznych wymaganych przez konsumentów i przemysł” (2020-2021).

Dr Przemysław. Strażyński bardzo aktywnie uczestniczył w licznych krajowych konferencjach naukowych. W dorobku posiada **71** doniesień konferencyjnych (nierecenzowanych), w tym doniesienie z 5th European Hemiptera Congress, Velence, Hungary (2009), z konferencji „Hemipetra 2009” w Łagowie, międzynarodowego EPPO Workshopu „on integrated

menagement of insect pest in oilseed rape” Berlin 2017 i Annual Meeting of the International Pest Risk Research Group Globalization (2019).

Wykonał **66** ekspertyz i opracowań na zamówienie instytucji publicznych i przedsiębiorców. Jest autorem **258** publikacji popularno-naukowych. Wykonał **22** recenzje publikacji naukowych. Kierował **2** zadaniami w ramach Planu Wieloletniego oraz Dotacji Celowej MRiRW: PW 1.1 (2016-2020) i DC 1.5 (2021-2023) oraz brał udział w **19** (w tym w **4** jako kierownik) tematów statutowych i innych.

Uczestniczył w **5** krajowych szkoleniach i warsztatach naukowych: 2010, 2015, 2017, 2023 oraz **jednym** w Wiedniu, Austria (2017). Jest członkiem: Polskiego Towarzystwa Entomologicznego, Polskiego Stowarzyszenia Ochrony Roślin oraz Polskiego Towarzystwa Agronomicznego.

Od 2014 kandydat jest redaktorem działowym (Entomologia) w czasopiśmie „Progres in Plant Protection”.

Ocena aktywności Habilitanta w działalności dydaktycznej i współpracy z otoczeniem gospodarczym

Dr Przemysław Strażyński, mimo iż jest pracownikiem naukowego instytutu badawczego może się pochwalić naprawdę znaczącą działalnością dydaktyczną, szkoleniową i upowszechniającą wiedzę z zakresu występowania i zwalczania szkodników zbóż i wielu innych roślin uprawnych oraz niechemicznych metod ograniczania agrofagów, a także wpływu nowych strategii Komisji Europejskiej na ochronę upraw rolniczych w Polsce.

Był wykładowcą, promotorem prac dyplomowych i egzaminatorem na **8** studiach podyplomowych IOR-PIB w zakresie integrowanej produkcji, integrowanej ochrony roślin i rolnictwa ekologicznego (2007, 2019-2023).

Jest promotorem pomocniczym rozprawy doktorskiej mgr Darii Dworżańskiej pt. „Poziomy wrażliwości oraz mechanizmy odporności stonki ziemniaczanej (*Leptinotarsa decemlineata* Say), zachodniej kukurydzianej stonki korzeniowej (*Diabrotica virgifera virgifera* LeConte) oraz mszycy brzoskwiniowej (*Myzus persicae* Sulzer) na insektycydy (2020).

Był opiekunem 3-miesięcznego stażu studentów z Wydziału Biologii III rok, Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu w 2017 roku.

Przeprowadził **14** szkoleń z zakresu integrowanej ochrony roślin i agrofagów dla pracowników np. Centrum Doradztwa Rolniczego, Wojewódzkich Ośrodków Doradztwa Rolniczego, Zakładów Chemicznych, Stacji Hodowli Roślin, COBORU itp. Jest współautorem **69** instrukcji wdrożeniowych i **14** materiałów upowszechnieniowych z szeroko pojętego zakresu ochrony roślin.

Członek Zespołów przy Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi do spraw „Stabilizacji i wsparcia rynku chmielu, tytoniu, roślin strączkowych i nasiennictwa” przy MRiRW oraz „Odbudowy suwerenności paszowej i ograniczenia GMO” (2019).

Warto wspomnieć, że Kandydat uzyskał następujące odznaczenia i nagrody: Srebrny Krzyż Zasługi (2020), Odznaka Honorowa „Zasłużony dla Rolnictwa” (2018), Wyróżnienie Ministra

Rolnictwa i Rozwoju Wsi za pracę „Strategia integracyjna ochrony łubinów przed agrofagami (2021) oraz nagrody Dyrektora IOR-PIB (3 w roku 2019 i w roku 2021).

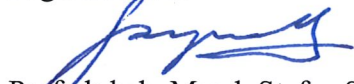
Wniosek końcowy

Po przeanalizowaniu przedłożonego mi osiągnięcia naukowego **dr. Przemysława Strażyńskiego** i po zapoznaniu się z całościowym dorobkiem naukowym oraz aktywnością Habilitanta w ramach działalności dydaktycznej i współpracy z otoczeniem gospodarczym stwierdzam, że jest to wartościowy dorobek potwierdzający dojrzałość naukową Kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Dr Przemysław Strażyński jest entomologiem zajmującym się biologią mszyc, głównie szkodników zbóż, biologią populacji tych agrofagów, a także mszycami jako wektorami wirusów w świetle występujących zmian klimatycznych i różnorodności biologicznej ekosystemów. W obrębie tzw. integrowanej ochrony roślin ustala trójstronne interakcje między roślinami, wirusami i owadami. Jest także popularyzatorem prawidłowej ochrony roślin, twórcą wielu metodyk, poradników i instrukcji wdrożeniowych ochrony roślin. Mimo iż o tym nie wspomina w przesłanych do recenzji materiałach, aby móc przygotować tak olbrzymi materiał upowszechniający wiedzę o nowoczesnym rolnictwie musiał bardzo blisko współpracować z takimi jednostkami naukowymi i z otoczenia gospodarczego jak: Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa - PIORIN (zarówno Główny Inspektorat jak i Wojewódzkie Inspektoraty oraz Centralne Laboratorium w Toruniu), Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin i jego Spółki Hodowlane, Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych - COBORU, Uniwersytety Przyrodnicze, Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa - Państwowy Instytut Badawczy w Puławach (IUNG), liczne terenowe Stacje Doświadczalne itp.

Jest doświadczonym pracownikiem naukowym stale się rozwijającym i doskonalącym swoje umiejętności (ukończenia studiów podyplomowych). Dzięki szerokiej działalności upowszechnieniowej jest rozpoznawalny w kraju nie tylko w środowisku naukowym, ale także wśród producentów rolnych i pracowników doradztwa rolniczego. Świadczą o tym również liczby zamawianych i zlecanych ekspertyz. Osobiście uważam, że obecnie mamy w Polsce dość liczną rzeszę badaczy, także w naukach biologicznych i rolniczych, zajmujących się badaniami podstawowymi, zaś brakuje nam samodzielnych pracowników naukowych, którzy mogliby i potrafiliby dokonać na szeroką skalę transferu wiedzy naukowej bezpośrednio do praktyki rolniczej i gospodarki narodowej. Osiągnięcia Habilitanta posiadają istotny element aplikacyjny i wnoszą znaczący wkład w rozwój dyscypliny **rolnictwo i ogrodnictwo**.

Uważam, że zostały spełnione kryteria stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, zawarte w art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t. jedn. Dz.U.2023. poz. 742 z późn. zm.), dlatego przedkładam Komisji Habilitacyjnej powołanej przez Radę Doskonałości Naukowej i Radę Naukową Instytutu Ochrony Roślin - Państwowego Instytutu Badawczego w Poznaniu **moją jednoznacznie pozytywną opinię** w sprawie nadania **dr. Przemysławowi Strażyńskiemu** stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie rolnictwo i ogrodnictwo.

Prof. dr hab. Marek Stefan Szyndel
Warszawa, dnia 29 stycznia 2024 roku